

hvor vanskelig denne Sag er, men det viser ogsaa en anden Ting, nemlig hvor nødvendigt det er, at vi mere og mere beskæftige os med, hvad vi skyldte den opvoksende Slægt.

Landbrugsministeren (Ole Hansen): Paa Justitsministerens Vegne skal jeg udtale, at han kan tiltræde de af Udvalget stillede Ændringsforslag. Derimod mener han at maatte fraraade det Ændringsforslag, der er stillet af det ærede Medlem for Københavns 13de Valgkreds (Meyer), navnlig i Betragtning af, at saafremt dette Forslag skulde blive vedtaget, vilde det let i adskillige Tilfælde kunne virke generende, navnlig paa Landet, for den Del af Befolkningen, der har Lyst til at ryge Tobak, og det er de fleste. Jeg skal altsaa i Tilslutning til den ærede Ordførers Udtalelser anbefale Udvalgets Ændringsforslag, men fraraade det Ændringsforslag, der er stillet af det ærede Medlem for Københavns 13de Valgkreds.

Rasmus Hansen: De Ændringsforslag, der ere stillede, skal jeg ikke opholde mig ved. Maaske kunne nogle af dem være Forbedringer, jeg tillægger dem ikke Betydning. Derimod ønsker jeg at gøre nogle Bemærkninger om selve Lovforslaget, før det skal afgøres, om Folketinget vil vedtage denne Lov eller ikke. Den Gang, det foreliggende Lovforslag var til anden Behandling her i Folketinget, stemte jeg mod alle de af Udvalget stillede Ændringsforslag. Det stod nemlig den Gang klart for mig, at disse Ændringer vilde gøre Forslaget betydelig ringere, end det var, som det var forelagt af den højtærede Justitsminister. Dersom det ved anden Behandling var lykkedes at faa de stillede Ændringsforslag forkastede, kunde jeg — i det mindste med nogle smaa Ændringer — have givet Forslaget min Stemme, for, som Forslaget var forelagt af den højtærede Justitsminister, hvilede det paa et mere frisindet Princip end det, som det nu hviler paa. Thi som det var forelagt, stod det Kommunerne frit for, om de vilde gøre Lovreglerne anvendelige i Kommunen eller ikke, og det, mener jeg, er et saa frisindet Princip, at det var meget værd. De Herrer, der ere saa ivrige for at faa en Lov som denne vedtagen, kunne være visse paa, at hvis Loven var bleven vedtagen i den Skikkelse, hvori den var forelagt af den højtærede Justitsminister, vilde det være blevet meget faa Kommuner — ja, ude paa Landet, tænker jeg, slet ingen —,

der vilde have haft noget med den Lov og dens Regler at gøre, det skulde de Herrer sikkert have faaet at se.

Vi ere alle klare over, at det frisindede Princip, som Ministerens Forslag hvilede paa, er man nu gaaet bort fra. Nu har man gjort Forslaget til en Tvangslov med Politiforbud og Mulkter, ja, man er endog gaaet saa vidt nu, at en Husbond eller en Fader ikke engang kan sende sin Dreng til Købmanden for at købe Tobak eller en Rulle Skraa, uden at han skal have Legitimationsbevis i Lommen. Jeg synes, det er at gaa temmelig vidt, og jeg tror, at Befolkningen paa Landet vil trække paa Smilebaandet, naar den ser, at vi her beskæftige os med Lovgivning af den Art.

Samtidig vil jeg ikke undlade at minde om, at Lovforslaget indeholder en Fare. Jeg tror, de Herrer tage fejl, naar de tro, at man kan komme Børns Tobaksrygning til Livs ved en Tvangslov af denne Art, og jeg tror ogsaa, de Herrer ville komme til at se, at de ramme ved Siden af, hvor de sigte. Der er en gammel Sandhed, som siger, at forbuden Frugt smager bedst. Den gælder endnu og vil gælde alle Dage. Den paatænkte Lov vil friste Børnene til Usandhed og Bedrageri, og noget saadant skulle vi ikke være med til her i Folketinget. Nu ved jeg godt, at dersom denne Lov vedtages og kommer ud paa Landet, vil det gaa med den, ligesom det i sin Tid gik den saakaldte Hundelov. Det var en død Lov, som aldrig blev brugt. En saadan Lov synes jeg ikke, vi skulle vedtage, og jeg vil derfor ikke alene ikke kunne stemme for den, men jeg vil stemme imod den, og jeg vil meget indstændig anmode alle her i Folketinget om at stemme imod den.

Alfred Christensen: Jeg tør paastaa, og det vil ingen modsige, at Tobaksrygning ikke er heldig for Børn. Bedst vilde det være, om alle lode være at ryge Tobak, de voksne med, men som den højtærede Landbrugsminister erkendte, er det noget, Folk paa Landet have Lyst til, og jeg kan tilføje, at Folk i Byerne ogsaa have Lyst dertil. Denne Lov tager kun Sigte paa Børn og lader helt de voksne gaa Skud forbi, og derfor har den et specielt Sigte. Da den ikke vil stille alle Klasser og Dele af Befolkningen lige, have vi en særlig Pligt til at se, hvad det er, vi opfordres til at gøre.

Da vi havde Loven til anden Behandling, undergik den forskellige Ændringer, der bleve underkastede en Del Kritik. Der